

ASPECTE LEGATE DE CADRUL JURIDIC AL REGULAMENTULUI UE PRIVIND LEMNUL PENTRU CARE AR TREBUI ELABORATE ORIENTĂRI

INTRODUCERE

Regulamentul (UE) nr. 995/2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn¹ (Regulamentul UE privind lemnul) prevede adoptarea de către Comisie a unor măsuri fără caracter legislativ destinate să asigure uniformitatea punerii în aplicare. Comisia a adoptat un regulament delegat de stabilire a unor cerințe detaliate și a unei proceduri de recunoaștere și retragere a recunoașterii organizațiilor de monitorizare², precum și un regulament de punere în aplicare prin care se stabilesc norme detaliate referitoare la sistemul „due diligence” și la frecvența și natura controalelor privind organizațiile de monitorizare pe care trebuie să le efectueze autoritățile competente ale statelor membre³.

În urma consultărilor cu părțile interesate, cu experți din statele membre și cu membrii Comitetului FLEGT, s-a conturat o viziune comună potrivit căreia anumite aspecte ale Regulamentului UE privind lemnul trebuie clarificate. S-a convenit că este necesar un document orientativ, în care să se abordeze chestiuni legate de Regulamentul UE privind lemnul și de actele fără caracter legislativ aferente acestuia. Documentul orientativ a fost discutat și elaborat cu asistența Comitetului FLEGT.

Documentul orientativ nu va avea efect juridic obligatoriu; unicul său scop este acela de a oferi explicații cu privire la anumite aspecte ale Regulamentului UE privind lemnul și ale celor două acte fără caracter legislativ ale Comisiei. Acesta nu înlocuiește, nu adaugă și nu modifică nimic în ceea ce privește dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 995/2010, ale Regulamentului (UE) nr. 363/2012 al Comisiei și ale Regulamentului (UE) nr. 607/2012 al Comisiei, acestea constituind temeiul juridic care trebuie aplicat. Aspectele abordate în documentul orientativ nu ar trebui să fie tratate separat; ele trebuie să fie interpretate coroborat cu legislația și nu ca referință „de sine stătătoare”.

Avem însă convingerea că documentul orientativ va constitui un material de referință util pentru orice persoană care va trebui să se conformeze Regulamentului UE privind lemnul, întrucât aduce clarificări importante asupra unor părți ale textului legislativ care sunt dificil de înțeles. De asemenea, documentul orientativ va îndruma autoritățile naționale competente și organismele responsabile cu punerea în aplicare în procesul de implementare și asigurare a aplicării acestui pachet legislativ.

În cadrul procesului de consultare în vederea elaborării celor două acte fără caracter legislativ ale Comisiei și în urma desfășurării a numeroase întruniri bilaterale cu părțile interesate, s-au conturat o serie de aspecte care urmează să fie incluse într-un document orientativ. După acumularea de experiență în ceea ce privește aplicarea Regulamentului UE privind lemnul și în cazul în care va fi necesar, lista acestor aspecte ar putea fi extinsă în continuare, documentul fiind completat în consecință.

¹ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

² JO L 115, 27.4.2012, p. 12.

³ JO L 177, 7.7.2012, p. 16.

1. Definiția „introducerii pe piață”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 2 Definiții

[...]

(b) „introducere pe piață” înseamnă furnizarea prin orice mijloace, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, de lemn sau de produse din lemn, pentru prima dată pe piața internă, pentru distribuție sau utilizare în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit. Aceasta include, de asemenea, furnizarea prin mijloace de comunicare la distanță, astfel cum sunt definite în Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță. Furnizarea pe piața internă a produselor din lemn derivate din lemn sau din produse din lemn deja introduse pe piața internă nu reprezintă „introducere pe piață”.

[...]

Această definiție precizează clar că „furnizarea” trebuie să aibă loc:

- **pe piața internă** – prin urmare, este necesară prezența fizică a lemnului în UE, fie recoltat aici, fie importat și vămuit pentru a fi pus în liberă circulație, întrucât produsele nu dobândesc statutul de „bunuri din Uniunea Europeană” înainte de a intra pe teritoriul uniunii vamale. Bunurile care fac obiectul unui regim vamal special (de exemplu, admitere temporară; perfecționare activă; transformare sub control vamal; antrepozite vamale; zone libere), precum și bunurile aflate în tranzit și reexporturile, nu sunt considerate a fi introduse pe piață;
- **pentru prima dată** – nu vor fi vizate produsele din lemn introduse deja pe piața UE și nici produsele derivate din produse din lemn introduse deja pe piață. În plus, punerea la dispoziție a unui produs pentru prima dată se referă la fiecare produs în parte introdus pe piață după intrarea în vigoare a Regulamentului UE privind lemnul (3 martie 2013) și nu la lansarea unui nou produs sau a unei noi linii de produse. Mai mult decât atât, conceptul introducerii pe piață se referă la fiecare produs în parte, nu la un tip de produs, indiferent dacă acesta a fost fabricat ca unitate individuală sau ca serie;
- **în cadrul unei activități comerciale** – prin urmare, regulamentul nu impune obligații asupra consumatorilor necomerciali.

Toate elementele de mai sus trebuie să fie prezente în mod simultan. Prin urmare, „introducerea pe piață” ar trebui înțeleasă ca având loc atunci când un operator pune la dispoziție pentru prima dată pe piața UE lemn sau produse din lemn, pentru a fi distribuite sau utilizate în cadrul activității sale comerciale.

Prin urmare, dispozițiile din regulament referitoare la „operatori” se aplică:

- întreprinderilor sau persoanelor fizice care recoltează lemn pe teritoriul UE în scopul prelucrării sau al distribuiri către consumatori comerciali sau necomerciali;
- întreprinderilor sau persoanelor fizice care aduc lemn sau produse din lemn în UE în scopul prelucrării sau al distribuiri către consumatori comerciali sau necomerciali; și
- întreprinderilor sau persoanelor fizice care recoltează lemn pe teritoriul UE sau care aduc lemn sau produse din lemn în UE exclusiv pentru utilizare în cadrul propriei activități comerciale.

Conform acestei interpretări, o întreprindere care recoltează lemn pe teritoriul UE sau care aduce în UE lemn sau produse din lemn pentru a le utiliza în propria organizație trebuie să pună în aplicare un sistem „due diligence”. Această interpretare nu impune ca lemnul să fie vândut sau transferat fizic unei anumite persoane: lemnul intră sub incidența regulamentului de îndată ce un furnizor îl pune la dispoziție în scopul distribuiri sau al utilizării pe teritoriul UE⁴.

Poziția în sensul regulamentului a „agenților” care acționează în calitate de intermediari, obținând produse pentru alții, și nu doar în calitate de agenți de transport, va trebui să fie stabilită prin trimitere la circumstanțele proprii fiecărui caz și la acordurile contractuale aplicabile. Un „agent” care achiziționează și aduce în UE stocuri pentru a satisface comenzile anticipate ale cumpărătorilor este de fapt „operator”, spre deosebire de un agent veritabil care acționează doar în numele unei alte părți și care nu deține în niciun moment dreptul de proprietate asupra produselor.

Pentru lemnul recoltat în afara UE:

- În cazul în care o întreprindere cu sediul în UE cumpără lemn sau produse din lemn dintr-o țară terță și le importă în UE, întreprinderea cu sediul în UE devine operator în momentul în care lemnul sau produsele din lemn intră pe teritoriul UE.
- În cazul în care o întreprindere cu sediul în UE cumpără lemn sau produse din lemn dintr-o țară terță și însărcinează un agent cu importul acestora în UE, întreprinderea cu sediul în UE devine operator în momentul în care lemnul sau produsele din lemn intră pe teritoriul UE.
- În cazul în care o întreprindere cu sediul în UE comandă lemn sau produse din lemn dintr-o țară terță de la un furnizor cu sediul în afara UE și care le importă în UE, întreprinderea cu sediul în UE devine operator în momentul în care lemnul intră pe teritoriul UE (chiar dacă dreptul de proprietate nu se transferă în mod oficial până când lemnul nu este livrat întreprinderii cu sediul în UE).
- În cazul în care o întreprindere cu sediul în afara UE importă lemn sau produse din lemn în UE, obține dreptul de punere în liberă circulație și apoi caută un cumpărător, întreprinderea cu sediul în afara UE devine operator în momentul în care lemnul sau produsele din lemn intră pe teritoriul UE (deoarece întreprinderea cu sediul în afara UE a introdus produsele din lemn pe piața UE).

⁴ Această interpretare concordă în linii mari cu abordarea din Ghidul privind punerea în aplicare a directivelor întemeiate pe noua abordare și pe abordarea globală („Ghidul albastru”), care poate fi accesat la adresa: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/blue-guide/guidepublic_en.pdf. Cu toate acestea, definiția din Regulamentul UE privind lemnul diferă de cea utilizată în directivele privind piața unică.

- În cazul în care o întreprindere cu sediul în afara UE vinde lemn sau produse din lemn dintr-o țară terță direct unor utilizatori finali necomerciali din UE, întreprinderea cu sediul în afara UE devine operator în momentul în care lemnul sau produsele din lemn intră pe teritoriul UE.

Toți operatorii, fie că au sediul în UE, fie în afara UE, trebuie să se conformeze interdicției de a introduce pe piață lemn recoltat ilegal și obligației de a acționa cu diligența necesară.

Anexa I conține scenarii de moduri practice în care se poate interpreta introducerea pe piață.

Regulamentul UE privind lemnul nu are efect retroactiv. Aceasta înseamnă că interdicția nu se va aplica lemnului și produselor din lemn introduse pe piață înaintea intrării sale în vigoare la 3 martie 2013. Cu toate acestea, operatorii vor trebui să prezinte, în momentul controalelor efectuate de autoritățile competente, că au instituit un sistem „due diligence” care la data de 3 martie 2013 este funcțional. Prin urmare, este important ca operatorii să fie capabili să identifice marfa furnizată înainte și după data respectivă. De asemenea, de la aceeași dată se aplică obligația de trasabilitate a comercianților.

2. Definiția „riscului neglijabil”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 6

Sistemele „due diligence”

[...]

(c) cu excepția cazului în care riscul identificat cu ocazia procedurilor de evaluare a riscului menționate la litera (b) este neglijabil, proceduri de atenuare a riscului care constau într-o serie de măsuri și proceduri care sunt adecvate și proporționale pentru a reduce cu eficiență la minimum riscul respectiv și care pot include solicitarea unor informații sau documente suplimentare și/sau solicitarea de verificare de către părți terțe.

Un sistem „due diligence” impune operatorului să culegă informații privind lemnul și produsele din lemn, precum și privind furnizorii acestora, pentru a efectua o evaluare completă a riscului. Informațiile care trebuie evaluate conform articolului 6 pot fi împărțite în două categorii;

- articolul 6 alineatul (1) litera (a) – informații specifice despre lemn sau produsul din lemn în sine: descrierea, țara de recoltare (și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare), furnizorul și comerciantul, precum și documentele care indică faptul că lemnul și produsele din lemn sunt conforme cu legislația aplicabilă;
- articolul 6 alineatul (1) litera (b) – informații generale care descriu contextul evaluării informațiilor specifice produsului, referitoare la prevalența recoltării ilegale a anumitor specii de arbori, la prevalența practicilor ilegale de recoltare în locul de recoltare și la complexitatea lanțului de aprovizionare.

În timp ce informațiile generale oferă operatorilor contextul în care să evalueze nivelul de risc, informațiile specifice produsului sunt necesare pentru a determina riscul legat chiar de produsul din lemn. Aceasta înseamnă că, dacă informațiile generale indică riscuri potențiale, trebuie să se acorde o atenție specială colectării informațiilor specifice produsului. În cazul în care produsul provine din mai multe surse de lemn, va fi necesară evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă sau specie.

Nivelul de risc nu poate fi evaluat decât de la caz la caz, întrucât depinde de o serie de factori. Cu toate că nu există un singur sistem acceptat de evaluare a riscului, ca regulă generală operatorul va trebui să răspundă la următoarele întrebări:

- **Unde a fost recoltat lemnul?**

Exploatarea forestieră ilegală este o practică răspândită în țara, subregiunea sau zona de concesiune din care provine lemnul? Specia de arbori specifică vizată este expusă în mod deosebit riscului de exploatare ilegală? Există sancțiuni impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene asupra importurilor și exporturilor de lemn?

- **Nivelul de guvernare prezintă motive de îngrijorare?**

Nivelul de guvernare ar putea submina fiabilitatea unora dintre documentele care arată conformitatea cu legislația aplicabilă. Prin urmare, ar trebui avute în vedere nivelul corupției din țară, indicii de risc comercial sau alți indicatori de guvernare.

- **Furnizorul a pus la dispoziție toate documentele care arată conformitatea cu legislația aplicabilă și se poate face verificarea lor?**

Dacă toate documentele posibile sunt ușor accesibile, crește probabilitatea ca lanțul de aprovizionare al produsului să fi fost stabilit. Ar trebui să existe o încredere bine fundamentată în autenticitatea și fiabilitatea documentelor.

- **Există indicii privind implicarea vreunei întreprinderi din lanțul de aprovizionare în practici de exploatare forestieră ilegală?**

Există un risc crescut ca lemnul achiziționat de la o întreprindere care a fost implicată în practici de exploatare ilegală să fi fost recoltat în mod ilegal.

- **Cât de complex este lanțul de aprovizionare?⁵**

Cu cât este mai complex lanțul de aprovizionare, cu atât poate fi mai dificil să se urmărească proveniența lemnului dintr-un produs până la sursa de exploatare. Neidentificarea informațiilor necesare în oricare dintre punctele lanțului de aprovizionare poate spori posibilitatea ca în lanț să intre lemn recoltat ilegal.

Se înțelege că o livrare prezintă risc neglijabil dacă, în urma evaluării complete atât a informațiilor specifice produsului, cât și a informațiilor generale, nu se poate distinge niciun motiv de îngrijorare.

Lista criteriilor de evaluare a riscului nu este exhaustivă; operatorii pot opta să adauge criterii suplimentare dacă acestea ajută la stabilirea probabilității ca lemnul dintr-un produs să fi fost recoltat ilegal sau, dimpotrivă, la demonstrarea legalității recoltării.

⁵ Pentru clarificarea „complexității lanțului de aprovizionare”, a se vedea secțiunea 3.

3. Clarificarea „complexității lanțului de aprovizionare”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 6

Sistemele „due diligence”

[...]

(b) proceduri de evaluare a riscului care permit operatorului să analizeze și să evalueze riscul de a fi introdus pe piață lemn recoltat în mod ilegal sau produse din lemn derivate din acesta.

Aceste proceduri iau în considerare informațiile prevăzute la litera (a), precum și criteriile relevante de evaluare a riscului, inclusiv:

[...]

– complexitatea lanțului de aprovizionare cu lemn și produse din lemn.

Complexitatea lanțului de aprovizionare figurează în mod explicit printre criteriile de evaluare a riscului de la articolul 6 din regulament și, prin urmare, prezintă relevanță pentru componenta de evaluare și atenuare a riscului din cadrul exercițiului „due diligence”.

Logica acestui criteriu constă în faptul că trasabilitatea lemnului până la locul de recoltare (țara de recoltare și, după caz, regiunea subnațională și concesiunea de recoltare) poate fi mai dificilă în cazul unui lanț de aprovizionare complex. Neidentificarea informațiilor necesare în oricare dintre punctele lanțului de aprovizionare poate spori posibilitatea ca în lanț să intre lemn recoltat ilegal. Cu toate acestea, nu ar trebui să se considere că lungimea lanțului de aprovizionare este factorul care sporește riscul. Ceea ce contează este posibilitatea de a urmări lemnul dintr-un produs până la locul de recoltare. Nivelul de risc va crește în cazul în care complexitatea lanțului de aprovizionare face dificilă identificarea informațiilor cerute de articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul UE privind lemnul. Existența unor etape neidentificate în lanțul de aprovizionare poate conduce la concluzia că riscul nu este neglijabil.

Complexitatea lanțului de aprovizionare crește odată cu numărul unităților de prelucrare și al intermediarilor dintre locul de recoltare și operator. De asemenea, complexitatea poate crește atunci când în produs se utilizează mai multe specii de arbori sau surse de lemn.

Pentru a evalua complexitatea lanțului de aprovizionare, operatorii pot adresa următoarele întrebări, care nu sunt nici obligatorii, nici exclusive:

- ✓ Există mai mulți procesatori și mai multe etape în lanțul de aprovizionare înainte de introducerea unui anumit produs din lemn pe piața UE?
- ✓ Lemnul și produsele din lemn au fost comercializate în mai multe țări înainte să fie introduse pe piața UE?
- ✓ Lemnul din produsul care urmează să fie introdus pe piață provine de la mai multe specii de arbori?
- ✓ Lemnul din produsul care urmează să fie introdus pe piață provine din surse diferite?

4. Clarificarea cerinței privind documentele care indică conformitatea lemnului cu legislația aplicabilă

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 2

[...]

(f) „recoltat în mod legal” înseamnă recoltat în conformitate cu legislația aplicabilă a țării de recoltare;

(g) „recoltat în mod ilegal” înseamnă recoltat cu încălcarea legislației aplicabile a țării de recoltare;

(h) „legislația aplicabilă” înseamnă legislația în vigoare în țara de recoltare și reglementează următoarele aspecte:

– drepturi de recoltare a lemnului în interiorul limitelor legale făcute publice;

– plăți pentru drepturile de recoltare și lemn, inclusiv taxe legate de recoltarea lemnului;

– recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel forestier, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului;

– drepturile legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului; precum și

– comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier.

Articolul 6

Sistemele „due diligence”

(1) [...]

(a) măsuri și proceduri care permit accesul la următoarele informații referitoare la aprovizionarea operatorului cu lemn sau produse din lemn, care sunt introduse pe piață:

[...]

– documente sau alte informații care indică faptul că lemnul și produsele din lemn în cauză sunt conforme cu legislația aplicabilă.

Logica acestei obligații este că, în lipsa unei definiții acceptate la nivel internațional a lemnului recoltat în mod legal, baza necesară pentru a defini ceea ce constituie exploatare forestieră ilegală ar trebui să fie legislația țării în care a fost recoltat lemnul.

Regulamentul UE privind lemnul prevede, la articolul 6 alineatul (1) litera (a) ultima liniuță, că în cadrul obligației „due diligence” trebuie colectate documente sau alte informații care indică faptul că lemnul și produsele din lemn sunt conforme cu legislația aplicabilă în țara de recoltare. Ar trebui subliniat de la bun început că strângerea documentației trebuie să se efectueze în scopul evaluării riscului și că nu ar trebui considerată o cerință de sine stătătoare.

Regulamentul UE privind lemnul adoptă o abordare flexibilă, enumerând o serie de domenii legislative fără a specifica legi specifice, care diferă de la țară la țară și care pot face obiectul unor modificări. Pentru a obține documente sau alte informații care să indice conformitatea cu legislația aplicabilă a țării de recoltare, operatorii trebuie în primul rând să cunoască legislația existentă în țara de recoltare respectivă. În eforturile lor, ei pot fi sprijiniți de autoritățile competente ale statelor membre, în colaborare cu Comisia Europeană⁶. De asemenea, ei pot recurge la serviciile organizațiilor de monitorizare (OM). În situațiile în care nu utilizează serviciile unei OM, operatorii pot solicita asistență din partea organizațiilor care dețin cunoștințe de specialitate în domeniul silvic din țările specifice în care se recoltează lemnul și produsele din lemn.

Obligația de a obține documente sau alte informații ar trebui interpretată în sens larg, deoarece în diferite țări există regimuri de reglementare distincte și nu toate impun emiterea unei documentații specifice. Prin urmare, ar trebui să se înțeleagă că obligația se referă la: documente oficiale emise de autoritățile competente; documente care demonstrează obligațiile contractuale; documente care prezintă politicile întreprinderii; coduri de conduită; certificate emise de sisteme verificate de părți terțe etc.

Tabelul următor oferă câteva exemple concrete care au titlu ilustrativ și nu pot fi considerate obligatorii sau exhaustive:

1. Documentație privind drepturile de recoltare a lemnului în interiorul limitelor declarate legal în acest scop	Documente cu disponibilitate generală, pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu documentația privind dreptul de proprietate asupra terenului sau drepturile de utilizare a acestuia, contracte sau acorduri de concesiune
2. Plăți pentru drepturile de recoltare și lemn, inclusiv taxe legate de recoltarea lemnului	Documente cu disponibilitate generală, pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu contracte, note de bancă, documentație privind TVA, chitanțe oficiale etc.
3. Recoltarea lemnului, inclusiv legislația din domeniul mediului și cel forestier, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, atunci când acestea sunt direct legate de recoltarea lemnului	Rapoarte de audit oficiale; certificate de conformitate de mediu; planuri de recoltare aprobate; rapoarte de închidere a zonelor de tăiere, certificate ISO; coduri de conduită; informații disponibile public care demonstrează prevederea în legislație a unor mecanisme de supraveghere, proceduri de urmărire a lemnului și de control riguroase; documente oficiale emise de autoritățile competente în țara de recoltare etc.
4. Drepturi legale ale terților privind folosința și proprietatea afectate de recoltarea lemnului	Evaluări ale impactului asupra mediului, planuri de gestionare a mediului, rapoarte de audit de mediu, acorduri de responsabilitate socială,

⁶ UE a încheiat o serie de acorduri de parteneriat voluntar (APV) cu țări terțe, care conțin o descriere detaliată a legislației aplicabile în țările respective. Aceste acorduri pot ghida operatorii în ceea ce privește legislația aplicabilă în raport cu produsele care nu figurează în anexa la un anumit APV, după caz.

	rapoarte specifice privind arenda, revendicările de drepturi și eventualele conflicte
5. Comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier	Documente cu disponibilitate generală, pe suport de hârtie sau în format electronic, de exemplu contracte, note de bancă, documente comerciale, licențe de import, licențe de export, chitanțe oficiale pentru taxele la export, liste cu produse interzise la export, acordarea de contingente la export etc.

5a. Clarificarea definiției produsului – materiale de ambalare

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 2

(a) „lemn și produse din lemn” înseamnă lemnul și produsele din lemn prevăzute în anexă, cu excepția produselor din lemn sau a elementelor acestor produse, fabricate din lemn sau din produse din lemn, care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile

Anexa la Regulamentul UE privind lemnul

[...]

4415 Lăzi, lădițe, coșuri, cilindri și ambalaje similare din lemn; tambure pentru cabluri, din lemn; paleți simpli, boxpaleți și alte platforme de încărcare, din lemn; grilaje din lemn pentru paleți

(Alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață)

[...]

Celuloză și hârtie, prevăzute la capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată, cu excepția celor pe bază de bambus și a produselor reciclate (deșeuri și resturi)

[...]

Anexa specifică tipurile de „lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată⁷ prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament”.

Codul HS 4819 vizează: „Cutii, saci, pungi, cornete și alte ambalaje din hârtie, carton, vată de celuloză sau straturi subțiri din fibre de celuloză; dosare, cutii de scrisori și alte articole similare, din hârtie sau carton, pentru utilizare în birouri, magazine și similare”.

- **Atunci când oricare dintre articolele de mai sus este introdus pe piață ca produs de sine stătător**, și nu doar pentru a fi utilizat ca ambalaj pentru un alt produs, acesta **intră sub incidența regulamentului și, prin urmare, trebuie să se depună diligența necesară**.
- **În cazul în care ambalajul, conform clasificării de la codul HS 4415 sau 4819, este utilizat pentru „suportul, protecția sau transportul” unui alt produs, acesta nu intră sub incidența regulamentului.**

Aceasta înseamnă că restricția referitoare la codul HS 4415 din anexa la Regulamentul UE privind lemnul, menționată mai sus între paranteze, se utilizează prin analogie și în cazul codului HS 4819.

⁷ Versiunea actuală a Nomenclurii combinate este disponibilă la adresa: <http://eur-lex.europa.eu/Result.do?direct=yes&lang=en&where=EUROVOC:005751&whereihm=EUROVOC:Combined%20Nomenclature>

În cadrul acestor categorii există și o altă distincție, între ambalajele despre care se consideră că îi conferă produsului „caracterul său esențial” și ambalajele care sunt modelate și adaptate unui produs specific, dar nu fac parte integrantă din produs. Regula generală 5 de interpretare a Nomenclaturii combinate⁸ clarifică aceste diferențe, iar în continuare se prezintă câteva exemple. Aceste distincții suplimentare par să prezinte însă relevanță doar în cazul unei mici proporții dintre bunurile care fac obiectul regulamentului.

Pe scurt,

sunt vizate de regulament:

- materialele de ambalare cu codul HS 4415 sau 4819 introduse pe piață ca produse în sine;
- ambalajele care se înscriu la codul HS 4415 sau 4819 și care conferă unui produs caracterul său esențial: de exemplu, cutii decorative pentru cadouri;

sunt excluse din domeniul de aplicare al regulamentului:

- materialele de ambalare prezentate împreună cu bunurile conținute și utilizate exclusiv pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs (care poate să fie un produs din lemn sau nu).

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:278:0011:0012:EN:PDF>

5b. Clarificarea definiției produsului – „deșeurii”* / produse „recuperate”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Considerentul 11

Ținând seama de faptul că utilizarea lemnului și a produselor din lemn reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, lemnul și produsele din lemn uzate care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeurii ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Articolul 2

(a) „lemn și produse din lemn” înseamnă lemnul și produsele din lemn prevăzute în anexă, cu excepția produselor din lemn sau a elementelor acestor produse, fabricate din lemn sau din produse din lemn, care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeurii, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile⁹

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE

„deșeurii” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce

Această derogare se aplică în cazul:

- produselor din lemn de genul celor vizate de anexă, realizate din materiale care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncate ca deșeurii (de exemplu, lemnul recuperat din clădiri dezafectate sau produsele fabricate din deșeurii lemnoase).

Această derogare **nu** se aplică în cazul:

- subproduselor provenite dintr-un proces de fabricație în care s-au folosit materiale care nu și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncate ca deșeurii.

Scenarii

Vor intra sub incidența regulamentului talașul și rumegușul rezultate ca subproduse de abataj?

R: Da.

Cu toate acestea, talașul și alte produse fabricate din materiale care au fost introduse anterior pe piața internă nu vor intra sub incidența dispozițiilor regulamentului, care se referă la „introducerea pe piață” [articolul 2 litera (b) din Regulamentul UE privind lemnul, teza finală].

Va intra sub incidența regulamentului mobilierul fabricat din lemnul recuperat în urma demolării locuințelor?

Nu, materialele din aceste produse și-au încheiat ciclul de viață și altfel ar fi fost aruncate ca deșeurii.

⁹ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

6. Rolul sistemelor verificate de către părți terțe în procesul de evaluare și atenuare a riscurilor¹⁰

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Considerentul (19)

Pentru a recunoaște bunele practici în sectorul forestier, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe care includ verificarea respectării legislației aplicabile pot fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscului.

Articolul 6

Sistemul „due diligence”

[...]

„[...]Procedurile de evaluare a riscului iau în considerare [...] criteriile relevante de evaluare a riscului, inclusiv: garantarea respectării legislației aplicabile, care poate include certificarea sau alte sisteme verificate de terțe părți care se referă la respectarea legislației aplicabile [...].”

iar în cadrul atenuării riscului:

„[...] proceduri de atenuare a riscului care [...] pot include solicitarea unor informații sau documente suplimentare și/sau solicitarea de verificare de către părți terțe”.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei

Articolul 4

Evaluarea și reducerea riscurilor

Certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b) al doilea paragraf prima liniuță și la articolul 6 alineatul (1) litera (c) pot fi luate în considerare în cadrul procedurilor de evaluare și de reducere a riscurilor dacă îndeplinesc următoarele criterii:

au stabilit și au pus la dispoziție spre a fi utilizat de terțe părți un sistem public de cerințe, care trebuie să includă cel puțin toate cerințele pertinente din legislația aplicabilă;

precizează că verificările adecvate, inclusiv inspecțiile pe teren, sunt efectuate de o terță parte la intervale regulate de cel mult 12 luni pentru a verifica respectarea legislației aplicabile;

includ mijloace, verificate de o terță parte, de urmărire a lemnului recoltat în conformitate cu legislația aplicabilă și a produselor din lemn derivate din acesta în toate punctele lanțului de aprovizionare înainte de introducerea pe piață a lemnului sau a produselor din lemn respective;

includ controale, verificate de o terță parte, urmărind să asigure că lemnul sau produsele din lemn de origine necunoscută ori lemnul sau produsele din lemn care nu au fost recoltate în conformitate cu legislația aplicabilă nu intră în lanțul de aprovizionare.

¹⁰ A se remarca faptul că certificării nu i se acordă același statut ca licențelor FLEGT și permiselor CITES (secțiunea 10 de mai jos).

A. Informații generale

Pentru a răspunde unor cerințe specifice ale clienților de produse din lemn, deseori se utilizează sisteme voluntare de certificare forestieră și de verificare a legalității lemnului. În mod obișnuit, acestea includ un standard care descrie practicile de gestionare care trebuie aplicate într-o unitate de gestionare forestieră, cuprinzând principii, criterii și indicatori de natură generală; cerințe pentru verificarea conformității cu standardul și pentru atribuirea certificatelor; precum și o certificare separată privind „lanțul de custodie”, pentru a oferi garanția că un produs conține numai lemn - sau un procent specificat de lemn - recoltat din păduri certificate.

Atunci când o organizație care nu este administrator silvic, fabricant sau comerciant, diferită de clientul care solicită certificarea, efectuează o evaluare și acordă un certificat, operațiunea poartă denumirea de certificare de către un terț. Sistemele de certificare impun ca astfel de organizații terțe să fie capabile să își demonstreze calificările necesare efectuării de evaluări prin intermediul unui proces de acreditare care stabilește standarde privind competențele auditorilor și sistemele la care trebuie să adere organizațiile de certificare. Organizația Internațională de Standardizare (ISO) a publicat standarde care cuprind atât cerințele aplicabile organismelor de certificare, cât și practicile de evaluare. În general, sistemele brevetate de verificare a legalității lemnului nu necesită acreditare, deși sunt deseori puse la dispoziție de organizații care oferă servicii de certificare acreditate.

De obicei, standardele de certificare a gestionării pădurilor includ o cerință privind conformitatea cu legislația care reglementează administrarea unităților de gestionare forestieră. Standardele de gestionare a sistemelor, precum cele privind gestionarea mediului sau a calității, nu includ în general o astfel de cerință, sau aceasta nu poate fi verificată riguros în cadrul evaluării.

B. Orientări

Atunci când decide dacă să utilizeze un sistem de certificare sau de verificare a legalității pentru a se asigura că lemnul dintr-un produs a fost recoltat în mod legal, operatorul trebuie să stabilească dacă sistemul conține un standard care include întreaga legislație aplicabilă. Aceasta presupune unele cunoștințe despre sistemul pe care îl utilizează operatorul și despre modul în care se aplică acesta în țara în care a fost recoltat lemnul. Produsele certificate poartă, în general, o etichetă cu denumirea organizației de certificare care a stabilit criteriile de acordare a certificatului și cerințele privind procesul de verificare. În mod normal, aceste organizații trebuie să fie capabile să ofere informații cu privire la aria de acoperire a certificării și la modul în care s-a desfășurat aceasta în țara în care a fost recoltat lemnul, inclusiv detalii legate de natura și frecvența verificărilor pe teren.

Operatorul ar trebui să aibă certitudinea că organizația terță care a emis certificatul deține competența necesară și îndeplinește cerințele impuse de sistemul de certificare și de organismul de acreditare relevant. De obicei, informațiile referitoare la modul în care sunt reglementate sistemele se pot obține din sistemul de certificare.

Unele sisteme permit certificarea atunci când un anumit procent de lemn dintr-un produs îndeplinește în totalitate standardul de certificare. În mod normal, acest procent este menționat pe etichetă. În astfel de cazuri, este important ca operatorul să obțină informații care să ateste dacă porțiunea necertificată a făcut obiectul unor verificări și dacă verificările respective oferă dovezi adecvate privind conformitatea cu legislația aplicabilă.

Certificarea lanțului de custodie poate fi utilizată ca dovadă că în lanțul de aprovizionare nu ajunge nicio cantitate de lemn de proveniență necunoscută sau neautorizată. Acest lucru se bazează, în general, pe asigurarea că la „punctele critice de control” poate să intre în lanțul de aprovizionare numai lemn autorizat și că un produs poate fi urmărit până la custodele său precedent (care, de asemenea, trebuie să dețină o certificare privind lanțul de aprovizionare), mai curând decât până la pădurea din care a fost recoltat. Un produs care deține o certificare a lanțului de custodie poate conține o combinație de materiale certificate și de alte materiale permise dintr-o varietate de surse. În momentul în care utilizează certificarea lanțului de custodie ca dovadă a legalității, operatorul ar trebui să se asigure că materialele permise respectă legislația aplicabilă, iar controalele sunt suficiente pentru a exclude alte materiale.

Ar trebui precizat faptul că o organizație poate deține o certificare a lanțului de custodie atât timp cât dispune de sisteme funcționale care să separe materialele certificate și procentul acceptat de materiale autorizate, pe de o parte, de materialele neautorizate, pe de altă parte, dar că, la un moment dat, este posibil să nu producă niciun produs certificat. Prin urmare, atunci când se bazează pe certificare ca mijloc de asigurare și efectuează achiziții de la un furnizor care deține o certificare a lanțului de custodie, operatorii trebuie să verifice dacă produsul specific pe care îl achiziționează deține într-adevăr certificatul necesar.

În procesul de evaluare a credibilității unui sistem verificat de către părți terțe, operatorii pot utiliza următoarele întrebări, care nu sunt exhaustive:

- ✓ Sunt îndeplinite toate dispozițiile articolului 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei?
- ✓ Sistemul de certificare sau alt sistem verificat de către părți terțe este în conformitate cu standardele internaționale sau europene (de exemplu, cu ghidurile ISO relevante sau codurile ISEAL)?
- ✓ Există rapoarte fundamentate cu privire la eventuale deficiențe sau probleme ale sistemelor verificate de către părți terțe în țările din care se importă lemn sau produse din lemn?
- ✓ Părțile terțe care efectuează controalele și verificările menționate la articolul 4 literele (b), (c) și (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei sunt organizații acreditate independente?

7. Evaluarea periodică a sistemului „due diligence”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 4

Obligațiile care revin operatorilor

[...]

(3) Fiecare operator menține și evaluează periodic sistemul „due diligence” pe care îl utilizează, cu excepția cazului în care operatorul utilizează un sistem „due diligence” instituit de o organizație de monitorizare menționată la articolul 8.

[...]

Un „sistem due diligence” poate fi descris ca fiind o metodă pas cu pas, documentată și testată, care include controale și care este menită să producă în mod constant rezultatul dorit în cadrul unui proces comercial. Este important ca operatorul care utilizează propriul său sistem „due diligence” să evalueze sistemul la intervale regulate pentru a se asigura că personalul responsabil urmează procedurile care îi sunt atribuite și că se obțin rezultatele dorite. Bunele practici sugerează că această operațiune ar trebui efectuată anual.

Evaluarea poate fi efectuată de către o persoană din cadrul organizației (de preferat, o persoană independentă de cele care efectuează procedurile) sau de către un organism extern. Evaluarea ar trebui să identifice orice slăbiciune sau deficiență, iar conducerea organizației ar trebui să stabilească termene-limită pentru soluționarea sa.

În cazul unui sistem „due diligence” privind lemnul, evaluarea ar trebui, de exemplu, să verifice dacă există proceduri documentate de colectare și înregistrare a informațiilor-cheie cu privire la livrarea produsului din lemn care urmează a fi introdus pe piață, de evaluare a riscului ca vreuna dintre componentele produsului respectiv să conțină lemn recoltat în mod ilegal și de descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse în cazul diferitelor niveluri de risc. De asemenea, evaluarea ar trebui să verifice dacă personalul responsabil cu efectuarea fiecărei etape înțelege și pune în aplicare procedurile și dacă există controale adecvate pentru a garanta că procedurile sunt eficiente în practică (adică identifică livrările de lemn care prezintă risc și au ca rezultat excluderea acestora).

8. Produsele compuse

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 6 alineatul (1)

(a) măsuri și proceduri care permit accesul la următoarele informații referitoare la aprovizionarea operatorului cu lemn sau produse din lemn, care sunt introduse pe piață:

descrierea, inclusiv denumirea comercială și tipul de produs, precum și denumirea comună a speciilor de arbori și, după caz, denumirea științifică completă;

țara de recoltare și, după caz:

regiunea subnațională unde a fost recoltat lemnul; și

concesiunea de recoltare

[...]

Pentru a îndeplini această obligație privind „accesul la informații” pentru produsele compuse sau produsele cu o componentă compusă pe bază de lemn, operatorul trebuie să obțină informații cu privire la toate materialele virgine din amestec, inclusiv specia, locul de unde a fost recoltată fiecare componentă și legalitatea originii componentelor respective.

Deseori, este dificilă identificarea originii precise a tuturor componentelor produselor compuse din lemn. Acest fapt este valabil în special în cazul produselor reconstituite, de exemplu hârtia, plăcile fibrolemnoase și plăcile aglomerate, unde și identificarea speciilor poate fi dificilă. În cazul în care speciile de lemn utilizate la fabricarea unui produs sunt variate, operatorul va trebui să prezinte o listă a tuturor speciilor de lemn care ar fi putut fi utilizate la realizarea produsului. Speciile ar trebui să fie enumerate în conformitate cu nomenclaturile privind lemnul acceptate la nivel internațional [de exemplu, DIN EN 13556 - „Nomenclatura lemnului utilizat în Europa”; „Nomenclature Générale des Bois Tropicaux”, ATIBT (1979)].

Atunci când se poate stabili că o componentă dintr-un produs compus fusese deja introdusă pe piață înaintea încorporării sale în produs sau este fabricată dintr-un material care și-a încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost aruncat ca deșeu (a se vedea punctul 5b), nu este necesară o evaluare a riscului pentru componenta respectivă. De exemplu, în cazul în care un operator fabrică sau vinde un produs care conține un amestec de talaș provenit de la produse din lemn introduse deja pe piața UE și talaș provenit din lemn virgin importat în UE de către operator, evaluarea riscului este necesară numai pentru partea importată.

În anexa II se exemplifică moduri de descriere a articolelor furnizate operatorilor.

9. „Sectorul forestier”

Legislație relevantă:

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 2

[...]

(h) „legislația aplicabilă” înseamnă legislația în vigoare în țara de recoltare și reglementează următoarele aspecte: [...]

- comerțul și vama, în măsura în care este vizat sectorul forestier.

Această cerință se referă exclusiv la respectarea legilor și a reglementărilor privind exportul de lemn și produse din lemn aplicabile în țările în care a fost recoltat lemnul. Dispoziția vizează exportul din țara de recoltare și nu din țara de export către UE. De exemplu, dacă lemnul a fost exportat din țara X în țara Y și apoi în Uniunea Europeană, dispoziția se va aplica exportului din țara X și nu celui efectuat din țara Y în UE.

Legislația aplicabilă include, fără a se limita la acestea:

- interdicții, cote și alte restricții privind exportul de produse din lemn, de exemplu interdicții asupra exportului de bușteni neprelucrați sau de lemn pentru construcții brut;
- cerințe privind licențele de export pentru lemn și produse din lemn;
- impunerea eventuală a unei autorizații oficiale pentru entitățile exportatoare de lemn și de produse din lemn;
- plata unor taxe și impozite pe exporturile de produse din lemn.

10. Tratatul lemnului reglementat de CITES și aflat sub licență FLEGT

Legislație relevantă

Regulamentul UE privind lemnul

Articolul 3

Statutul lemnului și al produselor din lemn reglementate de FLEGT și CITES

Lemnul utilizat la realizarea produselor din lemn prevăzute în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005, care sunt originare din țările partenere prevăzute în anexa I la regulamentul menționat și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia, se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

Lemnul din speciile prevăzute în anexele A, B sau C la Regulamentul (CE) nr. 338/97 și care respectă dispozițiile regulamentului respectiv și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia se consideră a fi recoltat în mod legal în sensul prezentului regulament.

[...]

Conform regulamentului, lemnul și produsele din lemn reglementate de licențe FLEGT sau de certificate CITES îndeplinesc în totalitate dispozițiile acestuia. Aceasta înseamnă că:

- a) operatorii care introduc pe piață produse însoțite de o astfel de documentație nu sunt nevoiți să aplice un sistem „due diligence” pentru aceste produse, în afara obligației de a putea demonstra faptul că produsele fac obiectul unei documentații valabile și relevante; și că
- b) autoritățile competente vor considera că orice asemenea produs a fost recoltat în mod legal și nu prezintă niciun risc de încălcare a dispozițiilor regulamentului, care interzice introducerea de lemn ilegal pe piață.

Acest lucru se datorează faptului că în țara de export trebuie să se fi efectuat controale de verificare a legalității – și, prin urmare, să se fi depus diligența necesară – în conformitate cu acordurile de parteneriat voluntar încheiate între țările respective și Uniunea Europeană, iar lemnul rezultat poate fi considerat de către operatori ca fiind lipsit de orice risc.

Anexa I

Cum se poate aplica în practică interpretarea „introducerii pe piață”?

Următoarele scenarii conturează situații în care o întreprindere/persoană ar fi considerată operator în sensul Regulamentului UE privind lemnul.

Scenariul 1

Fabricantul C cumpără hârtie dintr-o țară terță din afara UE și o importă în UE (în orice țară), unde o folosește pentru a face cărți cu exerciții. Acesta vinde apoi cărțile de exerciții detailistului D în oricare stat membru al UE. Cărțile cu exerciții sunt un produs care intră sub incidența anexei la Regulamentul UE privind lemnul:

- fabricantul C devine operator în momentul în care importă hârtia pentru a o utiliza în scop comercial propriu.

Scenariul 2

Detailistul G cumpără role pentru case de marcat dintr-o țară terță din afara UE și le importă în UE, unde le folosește în magazinele sale:

- detailistul G devine operator în momentul în care importă rolele în UE pentru a le utiliza în scop comercial propriu.

Scenariul 3

Fabricantul C cu sediul în UE importă hârtie kraft cretată direct de la un producător dintr-o țară terță și o folosește pentru a împacheta produse care se vând ulterior pe piața UE:

- fabricantul C devine operator în momentul în care importă hârtia kraft în UE pentru a o utiliza în scop comercial propriu. (De reținut faptul că, în acest caz, faptul că hârtia kraft este folosită numai ca ambalaj nu are relevanță, deoarece este importată ca produs de sine stătător.)

[Scenariile 4, 5 și 6 se referă la achiziția de lemn și produse din lemn de către entități din UE de la entități din afara UE, în circumstanțe ușor diferite, care sunt explicate la sfârșitul fiecărui scenariu.]

Scenariul 4

Comerciantul de lemn H cu sediul în UE cumpără online plăci aglomerate de la un furnizor cu sediul în afara UE. În baza contractului, dreptul de proprietate se transferă imediat comerciantului de lemn H, în timp ce plăcile aglomerate se află încă în afara UE. Plăcile aglomerate sunt transportate într-un stat membru al UE și sunt aduse prin vamă de către agentul de transport J, care le livrează comerciantului H. Comerciantul H vinde apoi plăcile aglomerate constructorului K:

– comerciantul de lemn H devine operator în momentul în care agentul său J importă plăcile aglomerate în UE pentru a fi distribuite sau utilizate în cadrul activității comerciale a lui H. Agentul de transport J acționează doar ca agent, transportând mărfuri în numele comerciantului H.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate se transferă de la entitatea din afara UE la entitatea UE înainte ca produsul să intre fizic pe teritoriul UE.]

Scenariul 5

Comerciantul de lemn H cu sediul în UE cumpără online plăci aglomerate de la furnizorul L, cu sediul în afara UE. În baza contractului, dreptul de proprietate se transferă doar în momentul în care plăcile aglomerate sunt livrate la depozitul din Regatul Unit al comerciantului H. Agentul de transport J importă plăcile în UE în numele furnizorului L și le livrează la depozitul comerciantului H:

– comerciantul de lemn H devine operator în momentul în care agentul de transport J al furnizorului L importă plăcile aglomerate în UE pentru a fi distribuite sau utilizate în cadrul activității comerciale a lui H.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate nu se transferă de la entitatea din afara UE la entitatea din UE decât după ce produsul a intrat fizic pe teritoriul UE.]

Scenariul 6:

Furnizorul L din afara UE importă un transport de lemn sau de produse din lemn în UE, după care încearcă să găsească un cumpărător. Comerciantul de lemn H achiziționează lemnul sau produsele din lemn de la L după ce transportul a intrat fizic pe teritoriul UE și a fost pus în liberă circulație prin vamă de către furnizorul L și le folosește în scop comercial propriu:

– furnizorul L devine operator în momentul în care importă produsele în UE pentru a fi distribuite în cadrul activității sale comerciale, iar H este comerciant.

[În acest scenariu, dreptul de proprietate nu se transferă de la entitatea din afara UE la entitatea din UE decât după ce produsul a intrat fizic pe teritoriul UE, iar înainte de acest moment nu există niciun contract.]

Scenariul 7

Detailistul M, cu sediul în UE, importă produse din lemn în UE și le vinde consumatorilor necomerciali direct prin intermediul magazinului său:

– detailistul M devine operator în momentul în care importă produsele din lemn în UE pentru a le distribui prin intermediul propriei sale societăți.

Scenariul 8

Întreprinderea energetică E achiziționează talaș direct dintr-o țară terță din afara UE și îl importă în UE,

unde îl folosește pentru a produce energie pe care o vinde apoi rețelei naționale a unui stat membru al UE. Cu toate că talașul intră sub incidența Regulamentului UE privind lemnul, nu același lucru se întâmplă în cazul produsului final – energia pe care o vinde întreprinderea:

- întreprinderea de energie E devine operator în momentul în care importă talașul în UE pentru a-l utiliza în cadrul activității sale comerciale.

Scenariul 9

Comerciantul de lemn F achiziționează talaș direct dintr-o țară terță din afara UE și îl importă în UE, unde îl vinde întreprinderii energetice E. Întreprinderea energetică E folosește apoi talașul în UE pentru a produce energie, pe care o vinde rețelei naționale a unui stat membru al UE:

- comerciantul de lemn F devine operator în momentul în care importă talașul în UE pentru a-l distribui prin intermediul propriei sale societăți.

[Scenariile 10 și 10a subliniază faptul că arborii pe picior nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului. În funcție de acordurile contractuale detaliate, „operatorul” poate fi fie proprietarul pădurii, fie întreprinderea care are dreptul de a recolta lemn pentru a-l distribui sau folosi prin intermediul propriei societăți.]

Scenariul 10

Proprietarul de pădure Z taie arbori de pe propriul teren și vinde lemnul clienților sau îl prelucrează în propria fabrică de cherestea:

- proprietarul de pădure Z devine operator în momentul în care recoltează lemnul pentru a-l distribui sau folosi prin intermediul propriei sale societăți.

Scenariul 10a

Proprietarul de pădure Z vinde întreprinderii A dreptul de a recolta arbori pe picior de pe proprietatea lui Z, pentru a-i distribui sau folosi prin intermediul societății A:

- întreprinderea A devine operator în momentul în care recoltează lemnul pentru a-l distribui sau folosi prin intermediul propriei sale societăți.

Anexa II

Exemple de informații privind produsele compuse

Tip de produs:	Mobilier de bucătărie neasamblat					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:	aprilie 2011-decembrie 2012					
Volum	3 200 de unități					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
Nucleu	Placă fibrolemnoasă cu densitate medie	Amestec de conifere: în principal pin scoțian (<i>Pinus sylvatica</i>) și molid (<i>Picea abies</i>)	Mai multe state membre ale UE	Multiplă	Introdus anterior pe piață – nu este necesară	Nu se aplică
			Țară terță emergentă boreală	Multiplă	Verificări private ale legalității și trasabilitate	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)
Suprafață	Placare cu hârtie imitație de lemn, importată din afara UE	Necunoscute	Necunoscută	Necunoscută	Nu există	Nu

Tip de produs:	Mobilier de birou – kit complet					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:	ianuarie 2011-iunie 2011					
Volum	1 500 unități					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
Nucleu	Placă aglomerată	Molid de Sitka (<i>Picea sitchensis</i>)	Stat membru al UE	Multiplă	Introdus anterior pe piață – nu este necesară	Nu se aplică
Față și spate	Furnir 0,5 mm	Fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	Stat membru al UE	Proprietari de păduri private	Introdus anterior pe piață – nu este necesară	Nu se aplică

Tip de produs:	Talaș					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:	ianuarie 2012-decembrie 2012					
Volum	10 000 tone					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
	Provenit de la joagăre/așchii de la arbori	Amestec de molid, pin și mestecăn	Stat membru al UE	Mai mulți proprietari de păduri private	Planuri de regenerare ale proprietarilor	Nu se aplică

	cumpărați pe picior de la proprietarii de păduri				vizați	
	Provenit de la joagăre/așchii de la bușteni cumpărați pe marginea drumului	Amestec de molid, pin și mesteacăn	Stat membru al UE	Mai mulți proprietari de păduri private	Introdus anterior pe piață – nu este necesară	Nu se aplică

Tip de produs:	Hârtie de scris (90 g/m ²) din Indonezia					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:	aprilie 2012-martie 2013					
Volum	1 200 tone					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
	Pastă de lemn cu fibre scurte	<i>Acacia mangium</i>	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Concesiune pentru o plantație forestieră industrială XXX	Certificat de legalitate	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)
	Pastă de lemn cu fibre scurte	Amestec de arbori tropicali de esență tare	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Defrișare de pădure naturală secundară pentru plantații destinate producerii de pastă de lemn și plantații de palmieri de ulei	Nu a fost furnizată.	Nu
	Pastă de lemn cu fibre lungi	<i>Pinus radiata</i>	Țară terță temperată	Plantații forestiere	Certificat privind lanțul de custodie	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)

Tip de produs:	Placaj de 12 mm					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:	aprilie 2012-martie 2013					
Volum	8 500 m ³					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
Față și spate	Furnir	Bintangor (<i>Callophyllum sp.</i>)	Țară terță tropicală în curs de dezvoltare, provincie specificată	Concesiunea YYY	Certificat de export emis de către un agent guvernamental	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)
Nucleu	Furnir	Plop (<i>Populus sp.</i>)	Țară terță emergentă temperată	Ferme forestiere, nespecificate	Nu a fost furnizată.	Nu

Tip de produs:	Planșe cretate din China					Este posibilă introducerea pe piață?
Perioadă:						
Volum	500 de tone					
Componentă	Descriere	Specii	Țară/regiune de recoltare	Concesiune de recoltare	Dovada legalității	
	Lemn de esență moale pentru pastă kraft înălbită (NBKP)	Tsuga (<i>Tsuga heterophylla</i>), brad Douglas, (<i>Pseudotsuga menziesii</i>) tua gigantică (<i>Thuja plicata</i>), molid alb (<i>Picea glauca</i>), pin de coastă american (<i>Pinus contorta</i>)	Țară terță boreală	Concesiune pentru fermă forestieră industrială	Clasificat ca „necontroversat” conform orientărilor privind certificarea	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)
	Lemn de esență tare pentru pastă kraft înălbită (LBKP)	Plop (<i>Populus spp.</i>)	Țară terță boreală	Concesiune pentru fermă forestieră industrială	Clasificat ca „necontroversat”, conform orientărilor privind certificarea	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)
	Pastă mecanică	Plop (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), molid alb (<i>Picea glauca</i>), pin cenușiu (<i>Pinus banksiana</i>)	Țară terță boreală	Mai mulți proprietari de păduri private	Necontroversată Certificat de legalitate	Da (dacă încrederea este bine fundamentată)

³ JO L 177, 7.7.2012, p. 16-18.